

Wymagania edukacyjne

Język polski jest kluczowym przedmiotem nauczania – poznawanie wybitnych utworów literackich sprzyja rozwojowi osobowemu ucznia, wprowadza go w świat kultury polskiej i europejskiej. Zakres znajomości języka ojczystego i sprawność w posługiwaniu się nim ułatwia przyswajanie wiedzy z innych dziedzin (przedmiotów) i jest dla każdego ucznia podstawą sukcesu szkolnego. Rozwijanie umiejętności posługiwania się językiem polskim w mowie i w piśmie, w tym dbałość o wzbogacanie zasobu słownictwa uczniów oraz przestrzeganie przez nich norm poprawnościowych, należy do obowiązków nauczycieli wszystkich przedmiotów.

II ETAP EDUKACYJNY: KLASY IV–VIII JĘZYK POLSKI

Wymagania ogólne

I. Kształcenie literackie i kulturowe.

1. Wyrabianie i rozwijanie zdolności rozumienia utworów literackich oraz innych tekstów kultury.
2. Znajomość wybranych utworów z literatury polskiej i światowej oraz umiejętność mówienia o nich z wykorzystaniem potrzebnej terminologii.
3. Kształtowanie umiejętności uczestniczenia w kulturze polskiej i europejskiej, szczególnie w jej wymiarze symbolicznym i aksjologicznym.
4. Rozwijanie zdolności dostrzegania wartości: prawdy, dobra, piękna, szacunku dla człowieka i kierowania się tymi wartościami.
5. Kształcenie postawy szacunku dla przeszłości i tradycji literackiej jako podstawy tożsamości narodowej.
6. Poznawanie wybranych dzieł wielkich pisarzy polskich w kontekście podstawowych informacji o epokach, w których tworzyli (zwłaszcza w klasach VII i VIII).
7. Rozwijanie zainteresowania kulturą w środowisku lokalnym i potrzeby uczestnictwa w wydarzeniach kulturalnych.

II. Kształcenie językowe.

1. Rozwijanie rozumienia wartości języka ojczystego oraz jego funkcji w budowaniu tożsamości osobowej ucznia oraz wspólnot: rodzinnej, narodowej i kulturowej.
2. Rozwijanie rozumienia twórczego i sprawczego charakteru działań językowych oraz formowanie odpowiedzialności za własne zachowania językowe.
3. Poznawanie podstawowych pojęć oraz terminów służących do opisywania języka i językowego komunikowania się ludzi.
4. Kształcenie umiejętności porozumiewania się (słuchania, czytania, mówienia i pisanie) w różnych sytuacjach oficjalnych i nieoficjalnych, w tym także z osobami doświadczającymi trudności w komunikowaniu się.
5. Kształcenie umiejętności poprawnego mówienia oraz pisania zgodnego z zasadami ortofonii oraz pisowni polskiej.
6. Rozwijanie wiedzy o elementach składowych wypowiedzi ustnych i pisemnych oraz ich funkcjach w strukturze tekstów i w komunikowaniu się.

III. Tworzenie wypowiedzi.

1. Usprawnianie czynności fonacyjnych, artykulacyjnych i prozodycznych uczniów.
2. Rozwijanie umiejętności wypowiadania się w określonych formach wypowiedzi ustnych i pisemnych.
3. Kształcenie umiejętności wygłaszania, recytacji i interpretacji głosowej tekstów mówionych, doskonalenie dykcji i operowania głosem.

4. Rozpoznawanie intencji rozmówcy oraz wyrażanie intencji własnych, rozpoznawanie języka jako działania (akty mowy).
5. Rozwijanie umiejętności stosowania środków stylistycznych i dbałości o estetykę tekstu oraz umiejętności organizacji tekstu.
6. Poznawanie podstawowych zasad retoryki, w szczególności argumentowania, oraz rozpoznawanie manipulacji językowej.
7. Rozbudzanie potrzeby tworzenia tekstów o walorach estetycznych i podejmowania samodzielnych prób literackich.

IV. Samokształcenie.

1. Rozwijanie szacunku dla wiedzy, wyrabianie pasji poznawania świata i zachęcanie do praktycznego zastosowania zdobytych wiadomości.
2. Rozwijanie umiejętności samodzielnego docierania do informacji, dokonywania ich selekcji, syntezy oraz wartościowania.
3. Rozwijanie umiejętności rzetelnego korzystania ze źródeł wiedzy, w tym stosowania cudzysłowu, przypisów i odsyłaczy oraz szacunku dla cudzej własności intelektualnej.
4. Kształcenie nawyków systematycznego uczenia się oraz porządkowania zdobytej wiedzy i jej pogłębiania.
5. Zachęcanie do rozwijania swoich uzdolnień przez udział w różnych formach poszerzania wiedzy, na przykład w konkursach, olimpiadach przedmiotowych i wykładach oraz rozwijanie umiejętności samodzielnej prezentacji wyników swojej pracy.
6. Rozwijanie umiejętności efektywnego posługiwania się technologią informacyjną w poszukiwaniu, porządkowaniu i wykorzystywaniu pozyskanych informacji.

Wymagania szczegółowe

KLASY IV–VI	KLASY VII–VIII
	Uczeń spełnia wymagania określone dla klas IV–VI.
I. Kształcenie literackie i kulturowe	
1. Czytanie utworów literackich. Uczeń:	
1) omawia elementy świata przedstawionego, wyodrębnia obrazy poetyckie w poezji; 2) rozpoznaje fikcję literacką; rozróżnia i wyjaśnia elementy realistyczne i fantastyczne w utworach, ze szczególnym uwzględnieniem ich w prozie realistycznej, fantastycznonaukowej lub utworach fantasy; 3) rozpoznaje czytany utwór jako baśń, legendę, bajkę, hymn, przypowieść, mit, opowiadanie, nowelę, dziennik, pamiętnik lub powieść oraz wskazuje jego cechy gatunkowe; rozpoznaje odmiany powieści i opowiadania, np. obyczajowe, przygodowe, detektywistyczne, fantastycznonaukowe, fantasy; 4) zna i rozpoznaje w tekście literackim: epitet, porównanie, przenośnię, wyrazy dźwiękonaśladowcze, zdrobnienie, zgrubienie, uosobienie, ożywienie, apostrofę, anaforę, pytanie retoryczne, powtórzenie oraz określa ich funkcje; 5) omawia funkcje elementów konstrukcyjnych utworu, w tym tytułu, podtytułu, motto, puenty, punktu kulminacyjnego;	1) rozpoznaje rodzaje literackie: epika, liryka i dramat; określa cechy charakterystyczne dla poszczególnych rodzajów i przypisuje czytany utwór do odpowiedniego rodzaju; 2) rozróżnia gatunki epiki, liryki, dramatu, w tym: pamiętnik, komedia, fraszka, sonet, pieśń, tren, ballada, epepeja, tragedia – i wymienia ich podstawowe cechy oraz wskazuje cechy gatunkowe czytanych utworów literackich; 3) wskazuje elementy dramatu (rodzaj): akt, scena, tekst główny, didaskalia, monolog, dialog; 4) rozpoznaje w tekście literackim: neologizm, eufemizm, porównanie homeryckie, inwokację, symbol, alegorię i określa ich funkcje; 5) zna pojęcie komizmu, rozpoznaje jego rodzaje w tekstach oraz określa ich funkcje; 6) zna pojęcie ironii, rozpoznaje ją w tekstach oraz określa jej funkcje; 7) określa w poznawanych tekstach problematykę egzystencjalną i poddaje ją refleksji;

<p>6) rozpoznaje elementy rytmizujące wypowiedź, w tym wers, rym, strofę, refren, liczbę sylab w wersie;</p> <p>7) opowiada o wydarzeniach fabuły oraz ustala kolejność zdarzeń i rozumie ich wzajemną zależność;</p> <p>8) odróżnia dialog od monologu, rozumie ich funkcje w utworze;</p> <p>9) charakteryzuje podmiot liryczny, narratora i bohaterów w czytanych utworach;</p> <p>10) rozróżnia narrację pierwszoosobową i trzecioosobową oraz wskazuje ich funkcje w utworze;</p> <p>11) wskazuje w utworze bohaterów głównych i drugoplanowych oraz określa ich cechy;</p> <p>12) określa tematykę oraz problematykę utworu;</p> <p>13) wskazuje i omawia wątek główny oraz wątki poboczne;</p> <p>14) nazywa wrażenia, jakie wzbudza w nim czytany tekst;</p> <p>15) objaśnia znaczenia dosłowne i przenośne w tekstach;</p> <p>16) określa doświadczenia bohaterów literackich i porównuje je z własnymi;</p> <p>17) przedstawia własne rozumienie utworu i je uzasadnia;</p> <p>18) wykorzystuje w interpretacji tekstów doświadczenia własne oraz elementy wiedzy o kulturze;</p> <p>19) wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach;</p> <p>20) wskazuje wartości w utworze oraz określa wartości ważne dla bohatera.</p>	<p>8) określa wartości estetyczne poznawanych tekstów literackich;</p> <p>9) wykorzystuje w interpretacji utworów literackich odwołania do wartości uniwersalnych związane z postawami społecznymi, narodowymi, religijnymi, etycznymi i dokonuje ich hierarchizacji;</p> <p>10) wykorzystuje w interpretacji tekstów literackich elementy wiedzy o historii i kulturze;</p> <p>11) wykorzystuje w interpretacji utworów literackich potrzebne konteksty, np. biograficzny, historyczny, historycznoliteracki, kulturowy, filozoficzny, społeczny;</p> <p>12) recytuje utwór literacki w interpretacji zgodnej z jego tematem i stylem.</p>
---	---

2. Odbiór tekstów kultury. Uczeń:

<p>1) identyfikuje wypowiedź jako tekst informacyjny, publicystyczny lub reklamowy;</p> <p>2) wyszukuje w tekście informacje wyrażone wprost i pośrednio;</p> <p>3) określa temat i główną myśl tekstu;</p> <p>4) dostrzega relacje między częściami wypowiedzi (np. tytuł, wstęp, rozwinięcie, zakończenie);</p> <p>5) odróżnia zawarte w tekście informacje ważne od drugorzędnych;</p> <p>6) odróżnia informacje o faktach od opinii;</p> <p>7) charakteryzuje komiks jako tekst kultury; wskazuje charakterystyczne dla niego cechy;</p> <p>8) rozumie swoistość tekstów kultury przynależnych do: literatury, teatru, filmu, muzyki, sztuk plastycznych i audiowizualnych;</p> <p>9) wyodrębnia elementy składające się na spektakl teatralny (gra aktorska, reżyseria, dekoracja, charakterystyka, kostiumy, rekwizyty, muzyka); wyodrębnia elementy dzieła filmowego i telewizyjnego (scenariusz, reżyseria, ujęcie, gra aktorska, muzyka); wskazuje cechy charakterystyczne przekazów audiowizualnych (filmu, programu informacyjnego, programu rozrywkowego);</p>	<p>1) wyszukuje w tekście potrzebne informacje oraz cytuje odpowiednie fragmenty tekstu publicystycznego, popularnonaukowego lub naukowego;</p> <p>2) porządkuje informacje w zależności od ich funkcji w przekazie;</p> <p>3) interpretuje dzieła sztuki (obraz, grafika, rzeźba, fotografia);</p> <p>4) dostrzega różnice między literaturą piękną a literaturą naukową, popularnonaukową, publicystyką i określa funkcje tych rodzajów piśmiennictwa;</p> <p>5) rozpoznaje gatunki dziennikarskie: reportaż, wywiad, artykuł, felieton i określa ich podstawowe cechy;</p> <p>6) określa wartości estetyczne poznawanych tekstów kultury;</p> <p>7) znajduje w tekstach współczesnej kultury popularnej (np. w filmach, komiksach, piosenkach) nawiązania do tradycyjnych wątków literackich i kulturowych.</p>
--	--

<p>10) rozumie, czym jest adaptacja utworu literackiego (np. filmowa, sceniczna, radiowa) oraz wskazuje różnice między tekstem literackim a jego adaptacją;</p> <p>11) odnosi treści tekstów kultury do własnego doświadczenia;</p> <p>12) dokonuje odczytania tekstów poprzez przekład intersemiotyczny (np. rysunek, drama, spektakl teatralny);</p> <p>13) świadomie i z uwagą odbiera filmy, koncerty, spektakle, programy radiowe i telewizyjne, zwłaszcza adresowane do dzieci i młodzieży.</p>	
---	--

II. Kształcenie językowe

1. Gramatyka języka polskiego. Uczeń:

<p>1) rozpoznaje w wypowiedziach części mowy (czasownik, rzeczownik, przymiotnik, przysłówki, liczebnik, zaimek, przyimek, spójnik, partykuła, wykrzyknik) i określa ich funkcje w tekście;</p> <p>2) odróżnia części mowy odmienne od nieodmiennych;</p> <p>3) dostrzega rolę czasownika w wypowiedzi, odróżnia czasowniki dokonane od niedokonanych, rozpoznaje bezosobowe formy czasownika: formy zakończone na -no, -to, konstrukcje z się; rozumie ich znaczenie w wypowiedzeniu oraz funkcje w tekście;</p> <p>4) rozpoznaje formy przypadków, liczby, osoby, czasu, trybu i rodzaju gramatycznego odpowiednio: rzeczownika, przymiotnika, liczebnika, czasownika i zaimka oraz określa ich funkcje w wypowiedzi; oddziela temat fleksyjny od końcówki;</p> <p>5) rozumie konstrukcję strony biernej i czynnej czasownika, przekształca konstrukcję strony biernej i czynnej i odwrotnie, odpowiednio do celu i intencji wypowiedzi;</p> <p>6) stosuje poprawne formy gramatyczne wyrazów odmiennych;</p> <p>7) poprawnie stopniuje przymiotniki i przysłówki, rozumie ich rolę w opisie świata oraz używa we właściwych kontekstach;</p> <p>8) nazywa części zdania i rozpoznaje ich funkcje składniowe w wypowiedzeniach (podmiot, orzeczenie, dopełnienie, przydawka, okolicznik);</p> <p>9) określa funkcję wyrazów poza zdaniem, rozumie ich znaczenie i poprawnie stosuje w swoich wypowiedziach;</p> <p>10) rozpoznaje związki wyrazów w zdaniu, wyróżnia człon nadrzędny i podrzędny oraz typy związków;</p> <p>11) rozpoznaje typy wypowiedzeń, uwzględniając cel wypowiedzi: wypowiedzenia oznajmujące, pytające i rozkazujące – rozumie ich funkcje i je stosuje;</p> <p>12) rozpoznaje w tekście typy wypowiedzeń: zdanie pojedyncze, zdania złożone (podrzędnie i współrzędnie), równoważniki zdań, rozumie ich funkcje i stosuje w praktyce językowej;</p>	<p>1) rozumie mechanizm upodobnień fonetycznych, uproszczeń grup spółgłoskowych i utraty dźwięczności w wygłosie; rozumie rozbieżności między mową a pismem;</p> <p>2) rozpoznaje wyraz podstawowy i wyraz pochodny; rozumie pojęcie podstawy słowotwórczej; w wyrazie pochodnym wskazuje temat słowotwórczy i formant; określa rodzaj formantu, wskazuje funkcje formantów w nadawaniu znaczenia wyrazom pochodnym, rozumie realne i słowotwórcze znaczenie wyrazu, rozpoznaje rodzinę wyrazów, łączy wyrazy pokrewne, wskazuje rdzeń;</p> <p>3) zna zasady tworzenia wyrazów złożonych, odróżnia ich typy;</p> <p>4) rozpoznaje imiesłowowy, rozumie zasady ich tworzenia i odmiany, poprawnie stosuje imiesłowowy równoważnik zdania i rozumie jego funkcje; przekształca go na zdanie złożone i odwrotnie;</p> <p>5) rozróżnia wypowiedzenia wielokrotnie złożone;</p> <p>6) odróżnia mowę zależną i niezależną, przekształca mowę zależną na niezależną i odwrotnie;</p> <p>7) rozumie i stosuje zasady dotyczące wyjątków od reguły polskiego akcentu.</p>
--	--

13) przekształca konstrukcje składniowe, np. zdania złożone w pojedyncze i odwrotnie, zdania w równoważniki zdań i odwrotnie.	
<u>2. Zróżnicowanie języka. Uczeń:</u>	
<p>1) wskazuje główne cechy języka mówionego i języka pisanego;</p> <p>2) posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny;</p> <p>3) używa stylu stosownego do sytuacji komunikacyjnej;</p> <p>4) rozumie dosłowne i przenośne znaczenie wyrazów w wypowiedzi; rozpoznaje wyrazy wieloznaczne, rozumie ich znaczenie w tekście oraz świadomie wykorzystuje do tworzenia własnych wypowiedzi;</p> <p>5) rozpoznaje w wypowiedziach związki frazeologiczne, dostrzega ich bogactwo, rozumie ich znaczenie oraz poprawnie stosuje w wypowiedziach;</p> <p>6) rozpoznaje słownictwo neutralne i wartościujące, rozumie ich funkcje w tekście;</p> <p>7) dostosowuje sposób wyrażania się do zamierzonego celu wypowiedzi;</p> <p>8) rozróżnia synonimy, antonimy, rozumie ich funkcje w tekście i stosuje we własnych wypowiedziach;</p> <p>9) zna i stosuje zasady spójności formalnej i semantycznej tekstu.</p>	<p>1) dostrzega zróżnicowanie słownictwa, w tym rozpoznaje słownictwo ogólnonarodowe i słownictwo o ograniczonym zasięgu (np. terminy naukowe, archaizmy, kolokwializmy); rozpoznaje wyrazy rodzime i zapożyczone, zna typy skrótów i skrótowców – określa ich funkcje w tekście;</p> <p>2) rozpoznaje nazwy osobowe i miejscowe, rodzaje nazw miejscowych, używa poprawnych form gramatycznych imion, nazwisk, nazw miejscowych i nazw mieszkańców;</p> <p>3) zna sposoby wzbogacania słownictwa;</p> <p>4) rozumie znaczenie homonimów;</p> <p>5) wyróżnia środowiskowe i regionalne odmiany języka;</p> <p>6) rozróżnia treść i zakres znaczeniowy wyrazu;</p> <p>7) rozumie pojęcie stylu, rozpoznaje styl potoczny, urzędowy, artystyczny, naukowy, publicystyczny.</p>
<u>3. Komunikacja językowa i kultura języka. Uczeń:</u>	
<p>1) identyfikuje tekst jako komunikat; rozróżnia typy komunikatu: informacyjny, literacki, reklamowy, ikonizny;</p> <p>2) identyfikuje nadawcę i odbiorcę wypowiedzi;</p> <p>3) określa sytuację komunikacyjną i rozumie jej wpływ na kształt wypowiedzi;</p> <p>4) rozpoznaje znaczenie niewerbalnych środków komunikacji (np. gest, mimika, postawa ciała);</p> <p>5) rozumie pojęcie głoska, litera, sylaba, akcent; zna i stosuje reguły akcentowania wyrazów;</p> <p>6) stosuje intonację poprawną ze względu na cel wypowiedzi;</p> <p>7) rozumie, na czym polega etykieta językowa i stosuje jej zasady.</p>	<p>1) rozumie, na czym polega grzeczność językowa i stosuje ją w wypowiedziach;</p> <p>2) rozróżnia normę językową wzorcową oraz użytkową i stosuje się do nich;</p> <p>3) rozumie, na czym polega błąd językowy.</p>
<u>4. Ortografia i interpunkcja. Uczeń:</u>	
<p>1) pisze poprawnie pod względem ortograficznym oraz stosuje reguły pisowni;</p> <p>2) poprawnie używa znaków interpunkcyjnych: kropki, przecinka, znaku zapytania, znaku wykrzyknika, cudzysłowu, dwukropka, średnika, nawiasu.</p>	<p>1) wykorzystuje wiedzę o wymianie głosek w wyrazach pokrewnych oraz w tematach fleksyjnych wyrazów odmiennych;</p> <p>2) poprawnie przytacza cudze wypowiedzi, stosując odpowiednie znaki interpunkcyjne;</p> <p>3) wykorzystuje wiedzę o różnicach w pisowni samogłosek ustnych i nosowych, spółgłosek twardych i miękkich, dźwięcznych i bezdźwięcznych;</p> <p>4) zna zasady pisowni wyrazów nieodmiennych i pisowni partykuły „nie” z różnymi częściami mowy.</p>

III. Tworzenie wypowiedzi	
1. Elementy retoryki. Uczeń:	
<p>1) uczestniczy w rozmowie na zadany temat, wydziela jej części, sygnały konstrukcyjne wzmacniające więź między uczestnikami dialogu, tłumaczące sens;</p> <p>2) rozróżnia argumenty odnoszące się do faktów i logiki oraz odwołujące się do emocji;</p> <p>3) tworzy logiczną, semantycznie pełną i uporządkowaną wypowiedź, stosując odpowiednią do danej formy gatunkowej kompozycję i układ graficzny; rozumie rolę akapitów w tworzeniu całości myślowej wypowiedzi;</p> <p>4) dokonuje selekcji informacji;</p> <p>5) zna zasady budowania akapitów;</p> <p>6) rozróżnia i wskazuje środki perswazji, rozumie ich funkcję.</p>	<p>1) funkcjonalnie wykorzystuje środki retoryczne oraz rozumie ich oddziaływanie na odbiorcę;</p> <p>2) gromadzi i porządkuje materiał rzeczowy potrzebny do tworzenia wypowiedzi; redaguje plan kompozycyjny własnej wypowiedzi;</p> <p>3) tworzy wypowiedź, stosując odpowiednią dla danej formy gatunkowej kompozycję oraz zasady spójności językowej między akapitami; rozumie rolę akapitów jako spójnych całości myślowych w tworzeniu wypowiedzi pisemnych oraz stosuje rytm akapitowy (przeplatanie akapitów dłuższych i krótszych);</p> <p>4) wykorzystuje znajomość zasad tworzenia tezy i hipotezy oraz argumentów przy tworzeniu rozprawki oraz innych tekstów argumentacyjnych;</p> <p>5) odróżnia przykład od argumentu;</p> <p>6) przeprowadza wnioskowanie jako element wyводу argumentacyjnego;</p> <p>7) zgadza się z cudzymi poglądami lub polemizuje z nimi, rzeczowo uzasadniając własne zdanie;</p> <p>8) rozpoznaje i rozróżnia środki perswazji i manipulacji w tekstach reklamowych, określa ich funkcję;</p> <p>9) rozpoznaje manipulację językową i przeciwstawia jej zasady etyki wypowiedzi.</p>
2. Mówienie i pisanie. Uczeń:	
<p>1) tworzy spójne wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: dialog, opowiadanie (twórcze, odtwórcze), opis, list, sprawozdanie (z filmu, spektaklu, wydarzenia), dedykacja, zaproszenie, podziękowanie, ogłoszenie, życzenia, opis przeżyć wewnętrznych, charakterystyka, tekst o charakterze argumentacyjnym;</p> <p>2) wygłasza z pamięci tekst, ze zrozumieniem oraz odpowiednią intonacją, dykcją, właściwym akcentowaniem, z odpowiednim napięciem emocjonalnym i z następstwem pauz;</p> <p>3) tworzy plan odtwórczy i twórczy tekstu;</p> <p>4) redaguje notatki;</p> <p>5) opowiada o przeczytanym tekście;</p> <p>6) rozróżnia współczesne formy komunikatów (np. e-mail, SMS) i odpowiednio się nimi posługuje, zachowując zasady etykiety językowej;</p> <p>7) tworzy opowiadania związane z treścią utworu, np. dalsze losy bohatera, komponowanie początku i zakończenia na podstawie fragmentu tekstu lub na podstawie ilustracji;</p> <p>8) redaguje scenariusz filmowy na podstawie fragmentów książki oraz własnych pomysłów;</p> <p>9) wykorzystuje wiedzę o języku w tworzonych wypowiedziach.</p>	<p>1) tworzy spójne wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: recenzja, rozprawka, podanie, życiorys, CV, list motywacyjny, przemówienie, wywiad;</p> <p>2) wykonuje przekształcenia na tekście cudzym, w tym skraca, streszcza, rozbudowuje i parafrazuje;</p> <p>3) formułuje pytania do tekstu;</p> <p>4) dokonuje interpretacji głosowej czytanych i wygłoszonych tekstów.</p>

IV. Samokształcenie

Uczeń:

1) doskonalą ciche i głośne czytanie;
2) doskonalą różne formy zapisywania pozyskanych informacji;
3) korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach, gromadzi wiadomości, selekcjonuje informacje;
4) zna i stosuje zasady korzystania z zasobów bibliotecznych (np. w bibliotekach szkolnych oraz on-line);
5) korzysta ze słowników ogólnych języka polskiego, także specjalnych, oraz słownika terminów literackich;
6) zwraca uwagę na typy definicji słownikowych, określa ich swoistość;
7) rozwija umiejętność krytycznej oceny pozyskanych informacji;
8) poznaje życie kulturalne swojego regionu;
9) rozwija umiejętności efektywnego posługiwania się technologią informacyjną oraz zasobami internetowymi i wykorzystuje te umiejętności do prezentowania własnych zainteresowań.

1) rzetelnie, z poszanowaniem praw autorskich, korzysta z informacji;
2) rozwija swoje uzdolnienia i zainteresowania;
3) uczestniczy w życiu kulturalnym w swoim regionie;
4) uczestniczy w projektach edukacyjnych (np. tworzy różnorodne prezentacje, projekty wystaw, realizuje krótkie filmy z wykorzystaniem technologii multimedialnych);
5) pogłębia swoją wiedzę przedmiotową i uczestniczy w wykładach publicznych, konkursach itp.;
6) rozwija umiejętności samodzielnej prezentacji wyników swojej pracy;
7) rozwija nawyki systematycznego uczenia się;
8) rozwija umiejętność krytycznego myślenia i formułowania opinii.

Na każdej lekcji uczeń zostaje poinformowany o jej celu oraz o konkretnych wymaganiach dotyczących wiedzy i umiejętności, które na danej lekcji powinien osiągnąć.

Ogólne zasady pracy na lekcjach języka polskiego

1. Uczeń ma obowiązek pracować systematycznie.
2. Uczeń na lekcji ma obowiązek posiadać podręcznik, zeszyt ćwiczeń, zeszyt przedmiotowy, lekturę (gdy jest omawiana). Ich brak jest traktowany jako nieprzygotowanie do zajęć.
3. Uczeń ma prawo być nieprzygotowanym do lekcji 3 razy w półroczu. Informację o nieprzygotowaniu winien zgłosić nauczycielowi niezwłocznie po wejściu do sali lekcyjnej. Nie obejmuje to zapowiedzianych sprawdzianów i zadań, na wykonanie których nauczyciel wyznaczył dłuższy czas.
4. Każde niezgłoszone lub następne nieprzygotowanie jest równoznaczne z oceną niedostateczną.
5. Niewykonane zadanie domowe uczeń ma obowiązek uzupełnić na następną lekcję. Dalszy brak zadania jest równoznaczny z oceną niedostateczną.
6. Uczeń, który był nieobecny na ostatniej lekcji, ma obowiązek przygotować się do zajęć we własnym zakresie (omawiane zagadnienia, zad.domowe). W przypadku dłuższej niż 1 tydzień nieobecności, termin uzupełnienia braków należy ustalić z nauczycielem.
7. Uczeń ma obowiązek poprawienia oceny niedostatecznej ze sprawdzianu w terminie wyznaczonym przez nauczyciela.
8. W przypadku, gdy uczeń nie poprawi w terminie i zgodnie z procedurami ocen niedostatecznych ze sprawdzianów, nie może ubiegać się o ocenę wyższą od tej, którą proponuje nauczyciel.
9. W przypadku nieobecności na sprawdzianie, uczeń może być poproszony przez nauczyciela o napisanie go na następnej lekcji.
10. W przypadku, gdy uczeń nie poprawi ocen niedostatecznych ze sprawdzianów, ma możliwość napisania testu półrocznego. Ocena niedostateczna z tego testu może spowodować wystawienie oceny niedostatecznej na półroczu lub koniec roku szkolnego.

Ocenianiu na lekcjach języka polskiego podlegają:

- ustne wypowiedzi,
- krótkie niezapowiedziane kartkówki obejmujące materiał z trzech ostatnich zajęć,
- praca domowa (w tym krótkie i dłuższe prace stylistyczne),
- karty pracy,
- umiejętność czytania ze zrozumieniem,
- recytacja, inscenizacja, drama,
- praca na lekcji,
- prace klasowe stylistyczne oraz sprawdziany z nauki o języku, teorii literatury – zapowiadane z tygodniowym wyprzedzeniem i poprzedzone powtórzeniem wiadomości z uwzględnieniem, na co szczególnie zwrócić uwagę,
- sprawdziany ze znajomości lektur,
- dyktanda i sprawdziany ortograficzne,
- realizacja projektów edukacyjnych

Opracował zespół nauczycieli języka polskiego w składzie:

Agnieszka Górecka
Urszula Teresiak
Ilona Wojtkowiak-Ślepecka
Agnieszka Wróbel